

460α

1742-1777. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άνδρος.

Δ. Πολέμης, «Διαθήκες από τις Στενιές (1742-1777)», στον τόμο *Στενιώτικα*, τ. 1, Άθήνα 1985, σ. 93-111, αρ. 1-8.

461

1742-1783. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκιάθος.

Κ. Καλλιανός, «Τίτλοι, όφφίκια και άξιώματα στη νήσο Σκιάθο από τον 17ο μέχρι τὰ μέσα του 19ου αἰ. Μία πρώτη αναφορά στο θέμα», *Δελτίον τῆς Φιλαρχαίου Εταιρείας Άλμυροῦ Όθρου* 9 (2005), σ. 158-160, αρ. 1-4.

462

1742-1801. Συνοδικά γράμματα. Κωνσταντινούπολη.

Έ. Φανουράκης, «Άνεκδοτα ἐκκλησιαστικά έγγραφα τῶν χρόνων τῆς τουρκοκρατίας ἀποκεῖμενα ἐν τῷ μουσεῖῳ Ἡρακλείου», *Κρητικὰ Χρονικὰ* 1 (1947), σ. 156-157 αρ. 1, σ. 164-167 αρ. 4, σ. 171-172 αρ. 7, σ. 265-266 αρ. 10, σ. 491-495 αρ. 15, σ. 502-503 αρ. 18.

463

1742-1812. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αγιά, Λάρισα, Τύρναβος (Θεσσαλία).

Ευαγγελία Γιάνγκαλη-Καραουλάνη, «Τέσσερα μετόχια της μονῆς του Δουσίκου στη Λάρισα, Τύρναβο και Αγιά (1742-1812)», *Θεσσαλικὸ Ἡμερολόγιο* 50 (2006), σ. 343-348, αρ. 1-4.

464

1742-1820. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αλωνίσταινα, Καρύταινα, Τρίπολη (Αρκαδία), Σμύρνη.

Σ. Δημητράκοπουλος, «Προεπαναστατικά δικαιοπρακτικά έγγραφα Άλωνισταίνης», *Γορτυνιακὰ* 2 (1978), σ. 363-380, αρ. 1-14.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ «ΚΟΙΝΟΝ» ΤΗΣ ΑΛΩΝΙΣΤΑΙΝΑΣ.
ΥΠΟΘΗΚΕΥΟΝΤΑΙ ΚΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΗΣΗ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

1812, 18 Σεπτεμβρίου

«† Ὁ Δημητζάνης Φιλόθεος ἐπιβεβαίωι:

† Μὲ τὴν παροῦσαν μας συμφωνητικὴν ὁμολογίαν, ὅλοι ἡμεῖς οἱ ὑποκάτωθεν γεγραμμένοι κοινῶς μικροὶ τε καὶ μεγάλοι ὑαγιαδες τῆς Ἀλωνίσταινας, ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι μερικὰ χωράφια, καθὼς θέλει τὰ φανερώσομεν κάτωθεν ὀνομαστί, τῶν Σιουρδαίων Παναγιώτου καὶ Ἀνδρέου ὁποῦ εἶναι μέχρι τῆς σήμερον χρόνους φευγάτοι σαρανταπέντε, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν ἀρμπεντὲ καὶ μᾶς λείπεται τῶν τοσούτων χρόνων τὸ βασιλικὸν δόσιμον, ὁμοίως καὶ τὸ μουκαντὲ μπόρζι ὁποῦ τὸ ἀφησαν καὶ τὸ ἐπλήρωσε τὸ κοινόν μας. Τώρα δὲ ἐστοχάσθημεν καθὼς ὅλα τὰ χωρία τοῦ βιλαετίου μας, ὁποῦ τοὺς τοιούτους φευγάτους, δηλαδὴ ὁποῦ ἀφήνουν τὰ ὑποστατικά τους μαχλούλικά καὶ χάνονται χωρὶς νὰ ἀπολαμβάνουν μῆτε οἱ νοικοκυραῖοι, μῆτε τὸ κοινὸν διὰ τὰ δασίματά τους, διὰ τοῦτο κάθε χωρίον ὅταν ἀκολουθήσουν τὰ τοιαῦτα, οἰκονομικῶς τὰ πωλοῦν, δηλαδὴ τὰ βάζουν ἀμανατὲ καὶ τὰ ἄσπρα ὁποῦ λαμβάνουν τὸ κάθε κοινὸν τὰ δίδουν διὰ τὰ βασιλικά μιρία καὶ διὰ τὰ μπόρτζιά τους ὁποῦ εὑρέθησαν καὶ τὰ ἐπλήρωσε τὸ κοινόν. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ Ἀλωνιστιῶται, μὲ μίαν θέλησιν καὶ συμφωνίαν ἀποφασίζομεν κοινῶς καὶ ἐπωλήσαμεν, δηλαδὴ οἰκονομικῶς τὰ ἐβάλομεν ἀμανατὲ, τοῦ κυρ-Παναγιώτου Δημητρακοπούλου διὰ γρόσια πεντακόσια, λέγομεν νοῦμ: γρ: 500: καὶ τοῦ ἐδώσαμεν αὐτὰ τὰ χωράφια ὁποῦ εἶναι κομμάτια εἴκοσι δύο μικρὰ καὶ μεγάλα, ἥτοι τοῦμ: κομ: 22: ἴδου ὁποῦ τὰ φανερώνομεν ὀνομαστί... Τὰ ὁποῖα χωράφια τὰ ἐπωλήσαμεν οἰκονομικῶς καὶ τὰ ἐβάλαμεν ἀμανατὲ εἰς τὸν κυρ-Παναγιώτην Δημητρακοπούλου καὶ ἐλάβομεν ἡμεῖς τὸ κοινὸν γρόσια πεντακόσια, νοῦμ: γρ: 500: μὲ ταμὰμ καὶ τὰ ἐδώσαμεν διὰ τὰ μιρία τους καὶ διὰ τὸ μπόρτζι τους τὸ παλαιόν, τὰ ὁποῖα χωράφια νὰ τὰ ἐξουσία, ἡ ο κυρ-Παναγιώτης καὶ νὰ τὰ κάμνη εἴ τι θέλει καὶ βούλεται καὶ τινὰς χωριανὸς νὰ μὴ ἔχη ἐξουσίαν νὰ βάνη χέρι ἀπὸ αὐτὰ τὰ χωράφια καὶ ὅταν ἤθελεν ἔλθει τινὰς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς νοικοκυραίους τῶν χωραφίων νὰ μετρή τὰ πεντακόσια γρόσια εἰς χεῖρας τοῦ κυρ-Παναγιώτου καὶ νὰ λαμβάνη τὰ χωράφια του τὰ πατρικά του. Ἀκόμη ἂν ἤθελεν ἔλθει τινὰς διὰ νὰ ἐνοχλήσῃ καὶ νὰ πειράξῃ τὸν κυρ-Παναγιώτην, νὰ εἴμεθα ὅλον τὸ χωρίον συμβοητοὶ του, οὕτως ὑποσχόμεθα νὰ εἴμεθα δαβαντζήδες, χωρὶς νὰ βλαφθῇ ὁ γείτονάς μας κυρ-Παναγιώτης οὔτε ὀβολόν. Διὰ τοῦτο ἔγινεν ἡ παροῦσα μας συμφωνητικὴ καὶ βεβαιωμένη ὑπὸ χειρὸς μὲ ὁμολογία καὶ ἐπὶ βεβαιώσει τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιερέως μας ἀγίου Δημητζάνης κυρίου κυρίου Φιλοθέου, πρὸς ἀσφάλειαν καὶ σιγουρίαν τοῦ κυρ-Παναγιώτου, ἵνα ἔχη τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ κριτηρίῳ δικαιοσύνης καὶ ἐδόθη εἰς χεῖρας του ...».

464α

1743-1813. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Μηλέα Μάνης.

Σ. Κουγέας (ἐκδ.), Νικήτα Νηφάκη (1748-1818 περίπου) Μαυιάτικα ἱστορικά στιχουργήματα, Ἀθήνα 1964, σ. 240, αρ. 1-2.